

آه یتیم و بیوه زن

اشرف بی خدای ما، ارگ رها نمی کند
از همه قتلِ بی گناه، هرگز ابا نمی کند
روز و شبش به عیش و نوش، نیست بفکر ملتش
از غم و ناله های خلق، هیچ حیا نمی کند
وای بحال ملتی، که گشته او ز عیم شان
فقر و مصیبت عموم، هیچ دوانمی کند
تابه کی بفکر چور، تا به کجا بفکر زر
تا به چه وقت بُود حیات، عمر بقانمی کند
آه یتیم و بیوه زن، پیرو جوان هموطن
آنچه ناله ها کند، ارگ و طلا نمی کند
گرچه رود به قتلگاه، هزار هزار جوان ما
خم به ابروی کثیف، رهبر ما! نمی کند
آخرش ای "حیدری"، باش خموش که ناله ها
گردن خائنان مُلک، هیچ رها نمی کند

پوهنوال داکتر اسدالله حیدری

۲۰۲۰، ۷، ۹، سدنی

با الهام از آوازگیری مرحوم ساریان باسروده:

این غم بی حیا مرا، باز رها نمی کند

غزل فوق سروده شد.